

ОЦІНКА МОДЕЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ УКРАЇНИ

Основою кредитної системи держави були і залишаються банки, які акумулюють значну частину грошових ресурсів. Діяльність банківських установ така різноманітна, що їх справжня суть здається не визначеною. Банки здійснюють різні види операцій. Вони не тільки організовують грошовий обіг на кредитні відносини, а й опосередковують фінансування народного господарства, страхові операції, купівлю-продаж цінних паперів, а в окремих випадках виконують посередницькі угоди та управління майном. Банківські структури беруть участь у реалізації народногосподарських програм, ведуть статистичну роботу, виступають як консультанти.

Банк, як і будь-яке підприємство, є самостійним господарюючим суб'єктом, має права юридичної особи, виробляє та реалізує продукцію, надає послуги, діє на принципах госпрозрахунку. Разом із тим він як підприємство має свою специфіку, його діяльність відрізняється від діяльності інших підприємств.

Практика функціонування комерційних банків охоплює величезний спектр різноманітних послуг, що надаються цими інститутами на фінансовому ринку. Особливе місце серед них належить депозитним послугам.

У банківській практиці нашої країни для налагодження депозитних послуг у відповідності з вимогами ринкової економіки велике значення має розробка; впровадження системи депозитних рахунків. До головних елементів цієї системи належать: форми депозитних розрахунків, режими здійснення депозитних операцій, порядок розміщення коштів на

депозитах; умови їх вилучення, встановлення строків зберігання коштів, регулювання величини процентних виплат.

Передумовою ефективної діяльності банку як специфічного господарського товариства виступає створення відповідної ресурсної бази, тобто сукупності грошових коштів, що надходять у розпорядження банку з різних джерел та використовуються ним для здійснення активних операцій. Первісну роль у цьому процесі відіграє формування власного капіталу банку.

Пожвавлення перебігу економічних циклів все дедалі частіше спонукає банківську систему України гнучко реагувати на відповідні зміни і проводити політику, спрямовану на створення сприятливих умов для її стабілізації та ефективного управління. В таких умовах досить важливим інструментарієм в роботі банків є інвестиції.

Згідно Закону України «Про інвестиційну діяльність» під Інвестиційною діяльністю слід розуміти сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій [1].

Інвестиційна діяльність банку – це, як правило робота банку пов'язана з купівлею та перепродажем цінних паперів, а також прийняттям їх як заставного майна та участь у формуванні інвестиційних портфелів клієнтів (на базі інвестиційного проектування та моніторингу).

Сучасне розуміння ролі банківської системи полягає в своєрідному аналізі існуючих моделей як інвестиційної стратегії так і інвестиційної діяльності, що в свою чергу дозволяє обґрунтувати та використати на практиці власну концепцію інвестиційної політики банку.

На даний час банківська система України займається формуванням гнучких механізмів моделювання інвестиційно-інноваційних процесів, що в свою чергу дозволяє Національному банку України ефективно регулювати господарську активність, стимулювати розробки в галузі інноваційної сприйнятливості банків та контролювати діяльність інвестиційних інститутів. Всі із вище зазначених заходів сприяють

підвищенню ефективності інноваційної діяльності в банківській системі України, що в результаті породжує додатковий прибуток від даного роду діяльності.

Інвестиційно-інноваційна діяльність банків пов'язана зі спробами оцінювання її через призму показників концентрації та централізації банківського капіталу. Підґрунтям для цього є ототожнення здійснення інвестиційно-інноваційної діяльності з готовністю банківської системи до реалізації інноваційного потенціалу. При застосуванні даного підходу більша увага приділяється аналізу інноваційних характеристик банківської системи у взаємозв'язку з її інвестиційними параметрами.

Наукове обґрунтування такого підходу має велике значення щодо вибору найефективніших шляхів реалізації величини інноваційного потенціалу, які більшою мірою залежать не від банківських інвестиційних ресурсів, а від їх суто "інноваційних" компонентів [2].

Отже, банківська система України може адаптуватися до високих темпів динаміки. Одним із способів такої адаптації є моделювання інвестиційно-інноваційних процесів, метою яких є забезпечення потреб економіки у нововведеннях як економічних благах, необхідних для її розвитку.

Список літератури: 1.Офіційний сайт ВРУ, Закон України «Про інвестиційну діяльність» [Електронний ресурс] // N 5492-VI (5492-17) від 20.11.2012 - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> 2. В.Л. Осецький, Моделювання інноваційно-інвестиційних процесів у банківській системі України [Електронний ресурс] // Тези. УДК: 336:339.71 - Режим доступу: <http://dspace.uabs.edu.ua/bitstream/123456789/677/1/VUABS-14-12.pdf> 3. Єршоміна Т.О., Дубницький В.Ю., МОДЕЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ БАНКУ [Електронний ресурс] // Тези. УДК: 519.8:330.322 - Режим доступу: <http://www.cibs.ck.ua/files/conf/2010zbirnyk.pdf>